

πόω μπορούσαν να κόμουν τέτοιο λάθος. Σεις είσαθε ξανθός, παχύς, φαλακρός, ενώ εκείνον που ζητούμε να πιάσουμε είνε χίτινος πολύ ύψηλός και με άσπρα μαλλιά. Κύριε, είσαθε ελεύθερος, είμαι στην διάθεσή σας γιά να σάς εύκολύνα σ' δια αγαπάτε.

Ταξειδιώτης.— Εκείνο που ζητώ είνε να με στείλετε στον πλησιέστερο σιδηροδρομικό σταθμό γιά να γυρίσω στο Παρίσι, γιαι υπέφερα τό διάβολο μου σ' αυτό τό ταξείδι.

Z.

Σιδηρ-δρομικές Σταξιμός. *Η θύρα είνε ακόμη κλειστή άν και είνε ή ώρα της αναχώρησης.*

Ταξειδιώτης.— Λοιπόν γιαι τό τραίνο δέν φεύγει ;
Ο φύλακας της γραμμής.— Δέν ξέρω δέν είνε δουλειά δική μου.

Ταξειδιώτης. *(ερωτά ένα χωροφύλακα διατί δέν φεύγει τό τραίνο.)*
Χωροφύλακας.— Φαίνεται πως... λέγουν κάτι εμπόδιον υπάρχει στη γραμμή, δέν ξέρω περισσότερον. 'Ο Άτυμόνος, ό μηχανικός και ό ένομοτάχης είνε εκεί ηχημένοι.

Ένας Κύριος.— Έμαθα πως τρομερό δυστύχημα συνέβη, κύριε, που συχνά συμβαίνει σ' αυτή την γραμμή από λάθος της υπηρεσίας και από έλλειψιν ασφαλείας και έπιβλέψεως. Υπάρχουν πολλοί νεκροί και λαθωμένοι και στείλανε εκεί έξη γιατρούς !

Ταξειδιώτης.— Είνε τρομακικό αυτό που μου λέτε. Δέν ξέρω τι να κόμω γιά να πάγω στο Παρίσι, και έπειτα δέν θέλω ν' άφρω τό κόκκαλο του σ' τέτοια όλοκείμενα !.

Ο Κύριος.— Τι θέλετε κύριε, θέματα εύτυχεί άν γλυτώσουμε τά κεφάλια μας και βγούμε με ένα χέρι βγαλιμένο ή μά γάμπα σπασμένη !

H.

Σιδηροδρομικός σταθμός Παρισιών, ό ταξειδιώτης ζητά τις δύο βαλίτσες του μά δέν βρίσκονται.

Ταξειδιώτης.— Κύριε έπιβεβαιωτά δέν βρίσκω τά μπαγκάζια μου.
Έπιθεωρητής.— Είς τάς διαταγές σας, κύριε.

(Ψάχνουν πανταχού μά δέν βρίσκουν τις δύο βαλίτσες.)

Ένας άχθρόφορος.— Δέν είνε δυνατόν να χαθούν, πιθανόν να τάς έξέχαστε στην προκομιά.

Ταξειδιώτης.— Δέν είνε, έπιγα έχει.
Άχθρόφορος.— Σταθήτε να κυττώ τό φύλλον τό γράφει.

Κύριε, τίς βαλίτσες σας τίς στείλανε στο Βουκουρέστι !...
Ταξειδιώτης.— Στο Βουκουρέστι της Βλαχίας ; Μη χειρότερα !

Πηγαίνει είς τό γραφειόν των άπατητήρων και κόμνει αναφοράν.

Θ'.

Ταξειδιώτης. *(φοιτάει ένα άμάξι).*— Γρήγορα στο Καί νι' 'Οροσέ άρ. 36.

Άμψξς. *(Πηδά στο άμάξι).*— Μείνατε ήσυχος θά δήτε πόσο γρήγορα θά πάμε. *(Τό άλογο δέν θέλει να περπατήσει.)* Μπρος λοιπόν, ψοφήμ !

Ταξειδιώτης!— Τέλος πάντων έφθάσα στο Παρίσι' στο καλό λιμάνι ! Ποτέ δέν θά ξαναθεθεδέσω ίστερα άπ' τό μαρτύριο αυτό !

Άμψξς. *(Χτυπά τό άλογο, μά αυτό γροίξει τίσιον.)*
— Να πάρω ό διάβολος γιά άλογο. Μπρός, κουράρι !...

Ταξειδιώτης.— Τι συμβαίνει πάλι ; σ'τάτος να κατεβώ.
Άμψξς.— Άφήσατε λοιπόν, είνε καλύτερο του ζωόν θά του περόση. *(Σπύρνει απάνω στο άλογο και τό χτυπά στο κεφάλι με τό καυτόκι. Τό άλογο σηκώνεται στα πίσω πόδια !).*

Ταξειδιώτης.— Άμαξά, έν όνόματι του νόμου σέ διατάσσω να μ' άφήσης να κατεβώ.

Άμψξς. *(εξακολουθεί να χτυπά τό ζωόν, τό όποιον άρχίζει να τρέχει σάν άστραχή !...)*— Νομίζετε, λέει, Κύριε, πως τό άλόγο μου δέν τρέχει, βλέπετε τώρα τί δρόμο πήρε ; Χόπ ! Χόπ ! Γκαλοπ !...

(Τό άμάξι πέρνει επάνω σέ μια γωνία οπισθίω. 'Ο ταξειδιώτης τινάζεται έξω και σπάζει τό κεφάλι του !...)

Ταξειδιώτης. *(γυμνοσάων.)*— Τό ταξείδι μου δέν τελειώνει έδώ... Τώρα έχω να τραβήσω γιά τόν 'Άλλο Κόσμο !... Τι βάσανο !...
(Αποθήσκει). Eugéne Mouton

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Οικογενειακή σκηνή.
— Γρήγορα τό ματρό ! Τό μωρό κατάμει μά λίρα !...

Και ό φιλόλογος σύζυγος :
— Μήν άνησυχής, γυναίκα...
'Ηταν κάλλιση !
'Ο Κρως

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΡΕΨΑΝ

== ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΘΕΟΤΟΚΗ ΛΑΒΡΙΤΖΗ ==

Είνε πολλοί οι δεσμοί που συνδέουν την Κέρκυρα με την Βενετία.

Η Κέρκυρα έχει ζωηράς τάς αναμνήσεις της ενετικής κατοχής, αλλά και ή ιστορία της Βενετίας δέν λησμονεί τάς κεκρυμμένες προσωπικότητας που έτιμήσαν με την έλπίσφι τους και με την διαμονή τους την πρωτεύουσα της Γαληνοτάτης Ένετικής Δημοκρατίας.

Από αυτάς τάς προσωπικότητας περισσότερο ρόλο έπαίξε στην βενετσιάνικη κοινωνία περι τό τέλο του δεκατου όγδόου και τάς άρχάς του δεκάτου ενάτου αιώνας ή 'Ισαβέλλα Θεοτόκη Άλβρίτζι.

Δέν διάρχει ή γάλλος συγγραφέης που να ήσυχόλη με αυτή την περίοδο της, χωρίς να σταματήσει ήμωρος στην φρασσιονομία της «θείης και σοφής 'Ισαβέλλας» όπως την όνομάζει ο Φώβολος.

Τό δε σαλότι της τόσον μορφωμένης και ώραιας αυτής γυναίκας ήτο τό έντευκτήριον όλων των μεγάλων άνδρών που περνούσαν τότε από την Βενετία.

Η 'Ισαβέλλα γεννήθηκε είς την Κέρκυρα τό 1760 και άνήκει είς τόν έπιφανέστερον κλάδον του δένδρου των Θεοτόκιδων. 'Ητο άνωφύ του Πρίγκηπος της Έπτανήσου Σπυριδώνος Γεωργίου Θεοτόκη.

Αι σπουδαί της εγένοντο είς την γενετειραν νήσον ή όποία ήτο τότε κέντρον τόσον πολυμαθών άνδρών.

Είς ήλικίαν δέ νεωράν ήλθε είς πρώτον γάμον μετά του Κόμητος Μαρίν άξιωματούχου του Ένετικού ναυτικού. Ούτος έκτός της έπισήμου ιδιότητός του, είχε και βαθυτάτην γνώσιν της ιστορίας άρχής δέ και αυτών άθάντων την ήμην διακεκριμένου ιστορικού συγγραφέος. Άλλά ό γάμος της 'Ισαβέλλας μετά του Μαρίν δέν διάρκει πολύ διαφορά χαρακτηρισμόν δέλουσιν αυτόν ταχώς και τότε ή 'Ισαβέλλα ένμυσφύ ή εμφανή της Ένετίας κτηλόχος τόν Κόμητα 'Ιωάννην Άλβρίτζι. Εργαστάσθη έκτοτε νομίμως είς Βενετίαν και έξηκολούθησεν τάς φιλολογικές της μελέτας τάς όποιας σπουδήσασεν άργότερον είς την Ρώμην όπου μετέβη κατά τό έτος 1799.

Ένα από τά πρώτα της έργα ήσαν τά «Πορτραίτα», έκδοθέν τό 1807.

Τό έργον αυτό είς τό όποιον έξωγράφησε με την πένναν της διαφόρους φρασσιονομίας της έποχής της, της έδωκε την δόξαν της συγγραφέως, και την είσοδο είς πολλάς Άκαδημιάς και φιλολογικές Έταιρίας των όποιων εγένετο μέλος.

Η 'Ισαβέλλα πλέον είχε γίνη προσωπικότης πασίγνωστος και έκτοτε άρχίζει ή κίνησις του σαλονιού τό όποιον είχε στην Βενετία. Τό σαλότι αυτό είνε ένα κομμάτι της τότε Ένετικής πρωτεύουσας.

Ο λόγος Βύρων δούκας έπεσκέπτετο την Βενετίαν ήτο τακτικός θαμν, θανμάτων ιδιαιτητός την διανοουμένην έλληνίδα την όποιαν όνόμασε : «Κυρίαν Σάελ της Βενετίας».

Έτίσης ό Σατοβριάν και ό στρατηγός Μαρίν, και ό τότε διάδοχος του Βασιρικού θρόνου, περνούσας από την Βενετία δέν έλειπαν από τό σαλότι της.

Είνε άλλως τε έκτεταμένος ό κατάλογος των έπισμοτητων των γραμμάτων και της πολιτικής που έσύχλαζον εκεί. Αι ένθουσιώδεις κρίσεις με τάς όποιάς έγενε δεκτόν τό έργον τούτο—έκδοθέν τό 1809—έκίνησαν την εθνομοσίτην του μεγάλου γλύπτου ό όποιός της έδώρησεν την προτομήν της 'Ελένης.

Είς τό σαλότι αυτό διεξήγοντο κυρίως συζητήσεις καλλιτεχνικά και φιλολογικά.

Η δύναμις δέ της 'Ισαβέλλας είς τό να περιγράφη χαρακτηρισκά και πράγματα έξεδηλώθη περισσότερο εν είς έργον περι «της Άγαματικής και Πλαστικής τέχνης του Κανόνιν». Αι ένθουσιώδεις κρίσεις με τάς όποιάς έγενε δεκτόν τό έργον τούτο—έκδοθέν τό 1809—έκίνησαν την εθνομοσίτην του μεγάλου γλύπτου ό όποιός της έδώρησεν την προτομήν της 'Ελένης.

Και έπ' αυτής δέ της προτομής ή 'Ισαβέλλα έγραψε άργότερον άλλην αισθητικήν μελέτην.

Έν τώ μέσο δέ της γενικής των Ένετών έκτιμήσεως ή 'Ισαβέλλα άπεβίωσε είς προκεχωρημένην ήλικίαν τόν Σεπτέμβριον τό 1836. Μία από τάς σπουδαιότερας βιογραφίας της έδομοσύθη τότε από του πρίγκηπος 'Ισβλονόβσκη είς την έν Παρισίους έκδομένην «Εφημερίδα των Συζητήσεων».

N.

